

[Lis Starcke]

brydelser hverken skal gives bøde på 15 pct. eller 25 pct. af det økonomiske udbytte ved forbrydelsen, men derimod kræves fuld erstatning. Dette lader sig desværre ikke gøre, når der er tale om voldssager.

Wilhelm (VS):

Som vi sagde allerede ved fremsættelsen, var det i og for sig lidt urimeligt, at det var justitsministeren, der skulle stå model til det her, men det havde stået regeringen frit for at lade – som vi faktisk opfordrede til – arbejdsministeren, boligministeren og miljøministeren give deres besyv med ved denne debat, og i hvert tilfælde vil vi da benytte lejligheden til at få dem inddraget, når forslaget skal behandles i retsudvalget. Jeg skal komme tilbage til justitsministerens indlæg lidt senere.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Erik B. Smith, sagde, at forslaget indeholder en tilskyndelse til berigelseskriminalitet. Det er en fuldstændig præcis karakteristik af den eksisterende miljølov, af den eksisterende lejelovgivning, af den eksisterende arbejdsmiljølovgivning, af den eksisterende lov om kemiske stoffer og af den eksisterende lov om levnedsmidler. En fuldstændig præcis karakteristik. Med de strafferammer, der er dér, og den retspraksis, der er dér, indeholder de en tilskyndelse til berigelseskriminalitet. Derfor var det lidt absurd, at hr. Erik B. Smith fortsatte med at sige: »... og derfor må forslaget afvises af socialdemokratiet«. Ja men socialdemokratiet har ikke afvist, at sådan skulle miljøloven, sådan skulle lejelovgivningen, sådan skulle arbejdsmiljøloven, sådan skulle loven om levnedsmidler og loven om kemiske stoffer faktisk være.

Jeg skal huske at takke for, at hr. Erik B. Smith dog også sagde, at socialdemokratiet var enig i, at der kunne være nogle problemer med de faktiske strafferammer for de andre ting, vi her havde i tankerne. Jeg skal ikke yderligere kommentere hr. Erik B. Smiths udtalelser om tingets værdighed i denne sammenhæng. Jeg synes, det må være det reelle indhold, der er bestemmende for, hvilken værdighed der kan tillægges denne forsamling. Det reelle indhold er det, som hr. Waldorff meget præcist, meget sagligt og meget grundigt gjorde rede for med henvisning

til konkrete sager – som den eneste her i øvrigt.

Hr. Hagen Hagensen mente, at vi i stedet for skulle fremsætte forslag om det, vi egentlig sigtede på, så ville man da gerne være med til at drøfte det. Det er det, vi har gjort forinden. Vi har stillet disse forslag på boligområdet både i forbindelse med bolig- og lejelovgivningen i 1975 og i forbindelse med bolig- og lejelovgivningen i 1979. De blev afvist af så at sige alle herinde. Vi har stillet forslag på området arbejdsmiljø og sikkerhedsbestemmelser ved indførelsen af arbejdsmiljøloven i 1975–76. Vi har forsøgt at få det igennem, men ikke stillet det som selvstændige forslag, idet vi forsøgte at få det igennem under udvalgsarbejdet i forbindelse med miljølovsrevisionen i 1977–78. Og vi har rejst det igen, som hr. Waldorff sagde, i forbindelse med lov om kemiske stoffer i 1979. Det har altså været forsøgt, men hr. Hagen Hagensen var ikke at finde ved de lejligheder. Nu kommer han lidt småforarget og siger, at vi skulle hellere fremsætte forslag på de områder, som vi egentlig har i tankerne, så ville han gerne være med til at snakke om dem. Ja men det er altså gjort, og det er blevet afvist. Nu siger vi i logisk konsekvens af det, at så må de langt mere uskadelige og helt banale berigelsesforbrydelser, som straffeloven omhandler, ned på det samme niveau.

Hr. Hagen Hagensen sagde også, at han ikke ville være den, der foreslog, at forslaget slet ikke blev sendt i udvalg, det ville han opfordre os selv til at gøre, og det var den eneste ordentlige måde at komme ud af det her på. Jeg må sige, at det bliver i hvert fald ikke os, der gør det, for vi agter at bruge den udvalgsbehandling – sådan som vi også nævnte det i fremsættelsestalen, og som fru Ebba Strange var inde på – til at få en ordentlig debat for en gangs skyld omkring disse sanktionsbestemmelser og sanktionspraksis på disse andre områder, vi har talt om, men også, og dér er jeg enig med fru Ebba Strange, til at få en debat om, hvorvidt frihedsstraffene i forbindelse med de banale berigelsesforbrydelser, som disse paragraffer drejer sig om, overhovedet er hensigtsmæssige, hvad VS som bekendt mener de ikke er.

Jeg skal i den sammenhæng sige til fru Lis Starcke, at disse paragraffer overhovedet intet har med voldskriminalitet at gøre, men med ganske banale berigelsesforbrydelser.